

ÉGERHÁZI IMRE 100

Din Câmpia Maghiară până în Munții Harghita
Alföldtől Hargitáig

copertă / borító:

Transilvania iarna / Erdély télen

60×81 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1999

ÉGERHÁZI IMRE 100

**Din Câmpia Maghiară până în Munții Harghita
Alföldtől Hargitáig**

*expoziție centenară
centenáriumi emlékkiállítás*

12.03 – 10.04.2025

Liszt Intézet – Magyar Kulturális Központ Bukarest
Gina Patrichi 8.

Liszt Intézet
Magyar Kulturális Központ Bukarest

Un peisagist liric

100 de ani de la nașterea lui Égerházi Imre

Activitatea și opera pictorului Égerházi Imre este extrem de emoționantă prin dragostea sa nemărginită pentru pământul natal, unde a trăit, unde și-a întemeiat familia, unde a studiat și a creat, fiind cea mai importantă sursă de inspirație a lui. Regiunea Hortobágy și Hajdúság și în general Câmpia Ungariei au constituit un mediu extrem de inspirațional pentru el, însă, după cum putem constata din opera sa, acest om „legat de glie” iubea foarte mult să călătorească, să vadă lumea, să obțină impulsuri proaspete. Așa a devenit un fel de „ambasador voiajor” al artelor plastice maghiare. În percepția mea, cea mai interesantă învățătură a acestui material vizual născut din călătorii este faptul că era permanent puternic influențat de atmosfera țării, regiunii, zonei sau a mediului în care se afla, fie polonez, bulgar, finlandez sau chiar și francez. Astfel, lucrările sale sunt amprente puternice ale caracterelor, peisajelor naturale locale. Peste tot se constată interpretările, empatia lui sensibilă pentru *genius loci*, cu toate că picta totdeauna după un concept propriu. În stilul lui matur sesizăm deja o atmosferă unitară, o concepție pictorială unitară. Aceasta este de fapt capacitatea artistică adevărată: să te afli și acolo, și aici, pictura să poarte semnele de acolo, dar să se manifeste și propriile convingeri. Égerházi Imre a reușit acest lucru într-un mod extrem de exigent.

Evident că legăturile lui cu Debrecen erau foarte puternice. A respectat tradițiile din Câmpia Ungariei și și-a edificat arta pe tradiții reprezentate de artiști de marcă. Îi citez aici o frază care este totodată ars poetica lui și este caracteristic și picturilor sale: „Îmi place când pictura mea comunică ceva cu privitorul, când între noi se naște o legătură prin intermediul imaginii, ceea ce este foarte important. Îmi place ordinea imagistică curată,

armonia culorilor, evit tonurile țipătoare, obscuritatea ce acoperă totul și absurdul șocant. Aș vrea să mă exprim prin limbajul estetic al frumosului.” Fiecare cuvânt are o importanță deosebită.

Privind picturile lui din expoziția jubiliară, precum și datările exponatelor, veți vedea, vom vedea că sunt lucrări pictate în general cu 30-40-50 de ani în urmă. Și constatăm un aspect interesant: atemporalitatea picturilor lui Égerházi Imre indiferent de anul concret al nașterii lor.

Aceste opere nu se perimează. Astăzi trebuie pictat cu multă prospețime (aceasta este o categorie mai veche) sau se impun trenduri și, în mod evident, mode, cunoaștem aceste aspecte. Picturile lui Égerházi Imre însă sunt pătrunse de această eternitate și aproape atemporalitate. Întreaga lume imagistică a lui ne extrage din timpul concret și astfel atmosfera lucrărilor sale capătă un iz sublim, un aspect oniric deosebit. Asta le conferă originalitate. Nu ceea ce gândim în general despre acest aspect. Nu. Originalitatea înseamnă ceva personal, ceva ce știu doar eu – în acest caz El – în ce privește concepția, relația cu lumea, atmosfera, concepția artistică, percepția și tehnica.

Există așadar câteva puncte de sprijin extrem de importante în arta lui: acuratețea formei și a compoziției, modestia culorilor, coloristica specială, caldă și fină a picturilor lui.

Și tehnica este deosebită, deși nu totdeauna acordăm atenție acestui aspect, adesea uităm de ea, credem că e suficient că s-a pictat cu pensula pe pânză. Deși în acest caz observăm o tehnică aparte. A lucrat cu tot felul de mijloace, cu metode ușor pointiliste. Datorită metodei lui speciale, blânde de a picta, picturile sale vibrează într-o

În Ghimeș, în anii '60 / Gyimesben a 60-as években

atmosferă magică. Toate lucrările sale, și cele mai calme, poartă în sine o anumită vibrație pictorială, ceea ce denotă o unicitate în mânuirea pensulei și a șpaclului. Acest conținut, pământul și omul, pământul și civilizația, multitudinea de forme a peisajului, ritmul anotimpurilor și a momentelor zilei au dus la imortalizarea în mod neobișnuit a poziției Soarelui și a jocurilor de lumini.

Întreaga lui operă este pătrunsă de un lirism solemn. Cu toate că era permanent atras de forța creatoare a peisajului, „transcria” mereu realitatea în limbajul vizual al ideilor sale artistice. După lucrările sale timpurii nu a devenit pictorul conflictelor, cataclismelor, tensiunilor umane, ci un artist care a elaborat și a reprezentat înainte de toate armonia culorilor și a formelor, atingând o

viziune perspectivică cu totul aparte. Am putea crede – în consens și cu ars poetica citată mai înainte – că în pictura sa a căutat ordinea. Privind lucrările sale, constatăm că există ordine în ele, adică au o structură compozițională curată, respectă proporțiile și există o percepție personală a distanțelor.

Picturile sunt lipsite de tulburare, fiind pătrunse de un calm foarte incitant și frumos. Toate acestea însă nu înseamnă că în funcție de temă nu s-ar debarasa de acest calm atunci când spre exemplu apelează la simboluri sau pictează apropos de starea de spirit dinaintea morții.

Égerházi Imre simțea o atracție puternică față de Transilvania, ceea ce trebuie spus neapărat. Știm cât de șocant a fost pentru el ce a descoperit legat de strămoșii lui. A fost un aspect determinant pentru el prima călătorie în Transilvania la vârsta de 16 ani, în 1941, ca cercetaș, după care a trebuit să treacă 15 ani până să poată reveni acolo în 1956 deja cu familia, ulterior vizitând aceste locuri foarte frecvent. Și îl citez iar: „A doua mea dragoste, după Câmpia Ungariei, este Transilvania.” S-a cunoscut și cu pictori, în special cu Zsögödi Nagy Imre. Expoziția sa jubiliară, centenară transmite această atracție a sa față de Transilvania. Și-a iubit colegii de acolo, i-a invitat în taberele de creație organizate de el, fiind primul maghiar din Ungaria care a participat, în 1990, la deja legendara Tabără de creație din Lăzarea. El s-a simțit bine peste tot, în taberele din Franța – știm că la Saint-Michel a fost ales vicepreședinte –; la polonezi, la lituanieni, la bulgari... Dar Transilvania trebuie evidențiată în mod special. Stimabili vizitatori, cu care Égerházi Imre dialoga mereu cu plăcere, pot ajunge prin această expoziție, datorită picturilor lui, în acele locuri speciale unde a lucrat, a pictat artistul. Cei care au vizitat acele locuri, își pot reîmprospăta experiențele proprii, însă picturile acestea rămân imagini originale marca Égerházi, viziuni și experiențe proprii lui.

Feledy Balázs

Lírai látványfestő

100 éve született Égerházi Imre

Égerházi Imre tevékenységében és munkásságában az a nagyon izgalmas, hogy rajongásig ragaszkodott ahhoz a szülőföldhöz, ahol élt, ahol családot alapított, tanult, alkotott, ez volt művészetének legihletőbb forrása. A Hortobágy, a Hajdúság és általában a magyar Alföld számára nagyon inspiráló közeg volt, ám, mint érzékelhetjük életművéből, ez a „földhöz kötött ember” rendkívüli módon szeretett utazni is, világot látni, friss impulzusokat szerezni. Így vált a magyar képzőművészet egyfajta „utazó nagykövetévé”. És ami ennek az utazásokban fogant képnyagnak – olvasatomban – az egyik legizgalmasabb tanulsága, hogy rendkívüli erővel hatott rá folyamatosan annak az adott országnak, régiónak, tájnak, környezetnek az atmoszférája – akár a lengyel, akár a bolgár, a finn, akár francia –, ahol járt. Ezáltal a helyi természeti karakternek, látványnak képei erős lenyomatai. Érezhetőek is mindenütt a *genius loci* értelmezései, érzékeny empátiája, ugyanakkor mindig saját felfogásában festett. Már kiforrott stílusában érzékelünk egy egységes atmoszférát, egy egységes festői felfogást. Ez az igazi művészi képesség: ott is lenni és itt is lenni, ottani jegyek is legyenek a képen, s a magam meggyőződése is manifesztálódjon. Ezt Égerházi Imre rendkívüli módon, nagyon igényesen tudta megoldani.

Természetesen erős az ő debreceni kötöttsége is. Olyan alföldi hagyományokat folytatott és olyan tradíciókra építette festészetét, melyet jeles művészek képviseltek itt. Hadd idézzek tőle egy mondatot, mert ez egy *ars poetica* is egyben, és képeire is jellemző: „Szeretem, ha mond a képem valamit a nézőnek, ha köztünk a kép által kapcsolat teremődik, ez nagyon fontos. Szeretem a tiszta képi rendet, a színek harmóniáját, kerülöm a harsányságot, sok mindent takaró homályt, és a meghökkentő abszur-

dumot. A szép esztétikum nyelvén szeretnék beszélni.” Minden egyes szónak nagy fontossága van.

Ha jubileumi kiállításán megnézzük képeit és nézzük a dátumokat, akkor azt látják, látjuk, hogy ezek jellemzően 30-40-50 évvel ezelőtt festett művek. Nagyon érdekes, hogy a konkrét keletkezések éveitől függetlenül van egy időtlenség Égerházi Imre képeiben.

Nem avulnak ezek a munkák. Manapság nagyon kell frissen festeni (ez kicsit korábbi kategória) vagy érvényesülnék trendek, természetesen divatok, ismerjük is ezeket. Égerházi Imre képeit azonban áthatja ez az időtlenség és szinte időn kívüliség. Egész képi világa kiemel minket a konkrét időből, és ezzel valami egészen különös emelkedettséget, álomszerűséget is kapnak képi hangulatai. Ettől lesz eredeti. Nem abban, amit ma gondolunk általában erről. Nem. Az eredetiség valami személyeset jelent, amit csak én tudok – jelen esetben természetesen Ő – felfogásban, világhoz való viszonyban, atmoszférában, festői felfogásban, értelmezésben, technikában.

Van tehát egy-két olyan támpont, ami rendkívül fontos művészetében, a forma és a kompozíció tisztasága, a színnek visszafogottsága, hogy milyen különös, meleg, finom színvilága van képeinek.

A festésmódja is különleges, bár erre nem mindig figyelünk, sokszor elfelejtkezhetünk erről, azt gondoljuk elég, hogy ecsettel van a kép megfestve vászonra. Pedig itt meg kell figyelni ezt a különös technikát. Mindenféle eszközzel dolgozott, egy kicsit pointillista, pontozásos módszerrel. Egy puha, különös festésmóddal egy egészen varázslatos atmoszférát ért el, amelyben vibrálnak a képei. Minden festményén, még a nyugodtabbakban is, van valami festői vibráció. Ez az ecset- és a spakli használatnak a különleges egyediségére is vall. Mindez a tar-

În Ghimeș, 1973 / Gyimesben, 1973

talom, a föld és ember, a föld és a civilizáció, a táj sok-sok alakzata, az évszakok, napszakok ritmusa, a Nap különös állásának, a fényviszonyoknak egy egészen különös megörökítését hozta létre.

Egész festészetét áthatja egy mindig emelkedett líraiság, költőiség. Folyamatosan kötődött a látvány ihlető erejéhez, de a valóságot mindig „átírta” festői ideáinak vizuális nyelvezetére. Korai képeit követően nem az emberi konfliktusok, kataklizmák, feszültségek festője, hanem mindenek felett a szín- és forma-harmóniák, egészen egyéni perspektivikus látásmódot kidolgozó és képviselő alkotója. Azt is gondolhatjuk – s ez egybe cseng imént idézett ars poeticájával –, hogy ő a rendet kereste a festészetben. Nézzük meg képeit, ezekben rend van, vagyis tiszta kompozicionális építkezés, az arányok tisztelete, a közel és távol személyes értelmezése

Itt nincs zaklatottság. Áthatja ezeket a képeket egy nagyon izgalmas és nagyon szép nyugalom. Mindez természetesen nem jelenti azt, hogy a téma függvényében ne mozdulna ki mindebből, amikor nevezetesen például szimbólumokra építkezik vagy éppen halálközeli lelkiállapota kapcsán fest képeket.

Égerházi Imre – mindenképpen szó kell, hogy essen erről – rendkívüli erővel vonzódott Erdélyhez. Tudjuk

róla, hogy milyen megdöbbentő volt számára is felfedezése, az őseit illetően. Ma is meghatározó esemény, hogy 1941-ben, tehát 16 évesen járt először Erdélyben kiscserkészként, majd utána újabb 15 év telt el, 1956-ban, amikor már a családjával utazhatott, és azt követően rengetegszer. Ismét egy mondat tőle: „Az Alföld után második nagy szerelmem Erdély.” Festőkkel is kapcsolatot teremtett, különösen Zsögödi Nagy Imrével. Ez az erdélyi kötöttség, ez sugárzódik jubileumi, centenáriumi kiállításán is. Szerette és hívta ottani kollégáit az ő általa szervezett telepekre, de például az immár legendás Gyergyószárhegyi Művésztelepen ő volt az első magyarországi magyar, 1990-ben. S ő mindenütt jól érezte magát, a francia telepeken – tudjuk, hogy Saint-Michelben elnöknek is választották –; a lengyeleknél, a litvánoknál, a bolgároknál. De Erdélyt mindenképpen ki kell emelnünk.

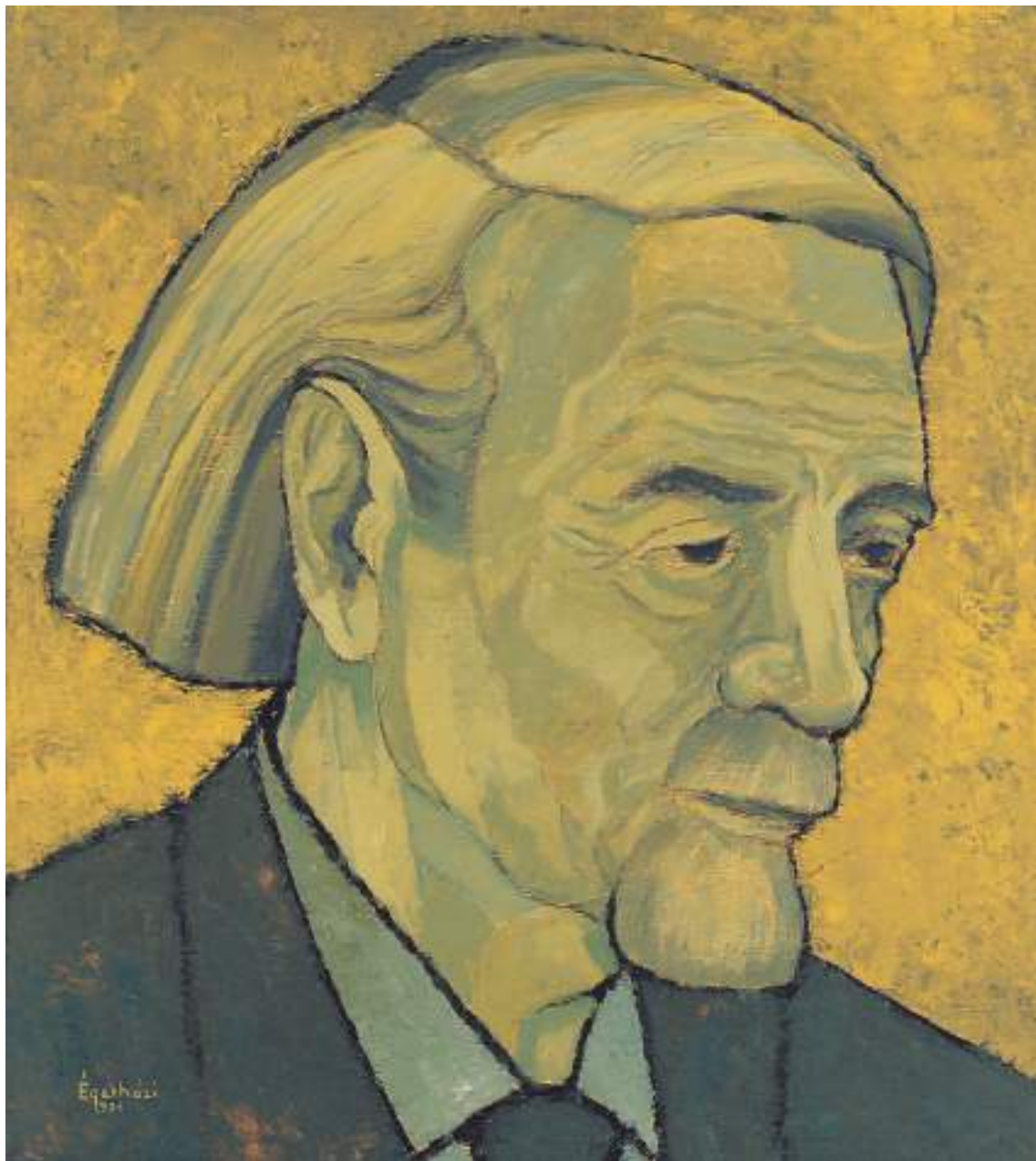
A tisztelt látogató, akivel Égerházi Imre mindig szeretett párbeszédet folytatni, a kiállításon, a képek által jártni tud azokon a különleges helyeken, ahol a művész dolgozott, festett. Mindenki, aki volt ezeken a helyszíneken, felelevenítheti személyes élményeit is, de ugyanakkor a képek mindegyike igazi, valódi Égerházi kép, Égerházi látomás, élmény.

Feledy Balázs

Fete și femei / Lányok, asszonyok

43×31 cm / monotypie, hârtie / monotípiá, papír / 1967

Kodály Zoltán

50×60 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1971

Petőfi

120×47 cm

ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost

1973

Cimitir în Hajdúböszörmény / Hajdúböszörményi temető
100×120 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1975

**Casă cu acoperiș tradițional
Kanfaros ház**

100×70 cm

ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost
1979

Debretinul înflorat / Virágos Debrecen
80×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1980

Herghele iarna în Hortobágy / Ménes a téli Hortobágyon

33×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1982

Csokonai

50×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1982

Întâlnirea lui Sós Pista cu Bende Juli / Sós Pista találkozása Bende Julival
70×75 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1982

Păstori de cai / Csikósok

60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1984

Hortobágy iarna / Téli Hortobágy
80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1984

Stradă din Hajdúböszörmény / Hajdúböszörményi utcarész
80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1984

Scară spre pod / Padfeljáró
74×74 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1985

Peisaj stradal / Utcarész

60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1992

Păstor din Hortobágy / Hortobágyi pásztor
60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1995

Panduri din Hajdúszoboszló / Hajdúszoboszlói hajdúk

60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1995

Peisaj stradal / Utcarész
60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1992

Natură moartă cu flori

Virágcsendélet

60×30 cm

ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost
2001

Portret de femeie

Női portré

15×15 cm

vopsea alchidică, faianță
formalkid, csempe
1967

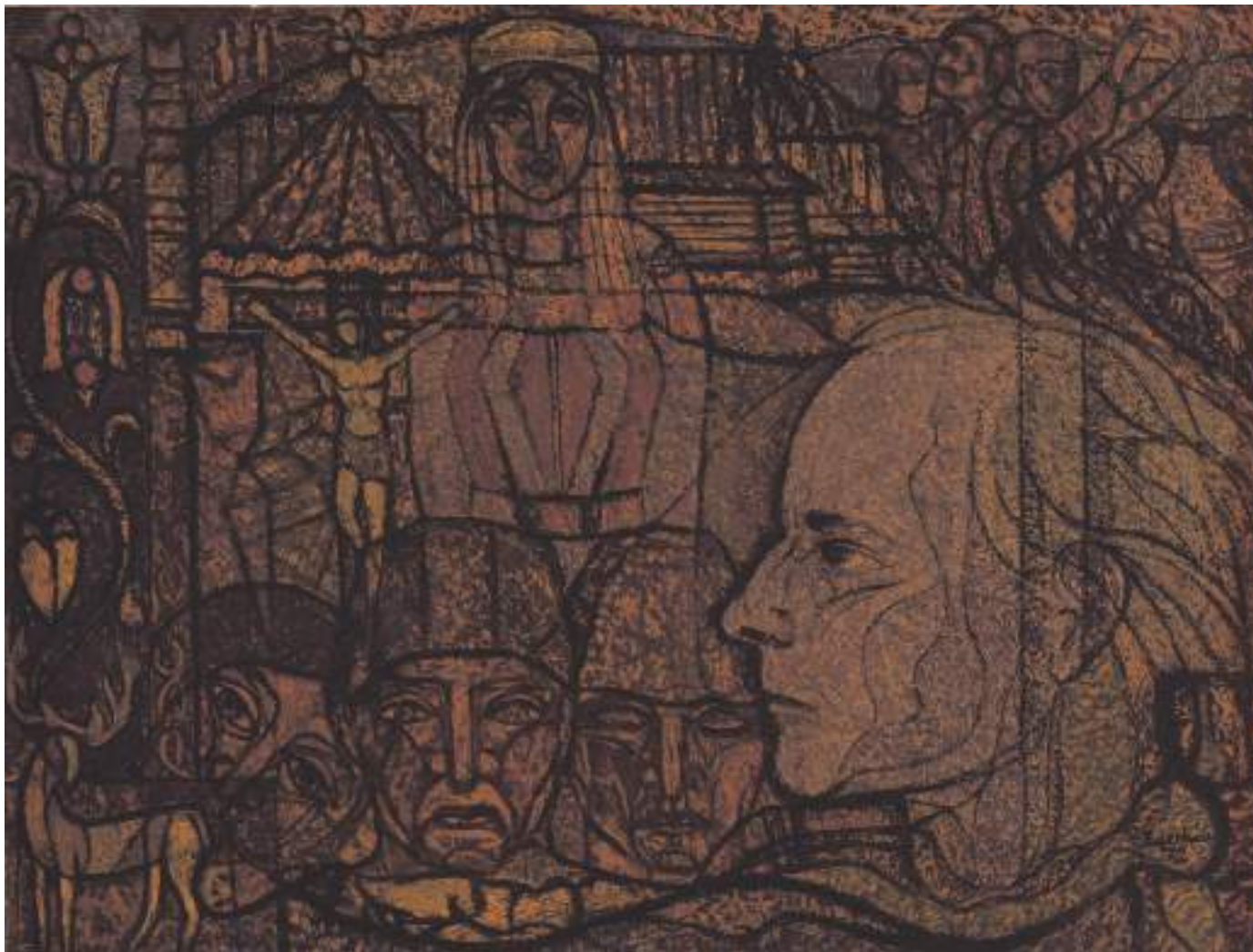

Peisaj transilvănean / Erdélyi táj

104×122 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1970

Bivoli cu căpițe / Bivaly kazlakkal
80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1971

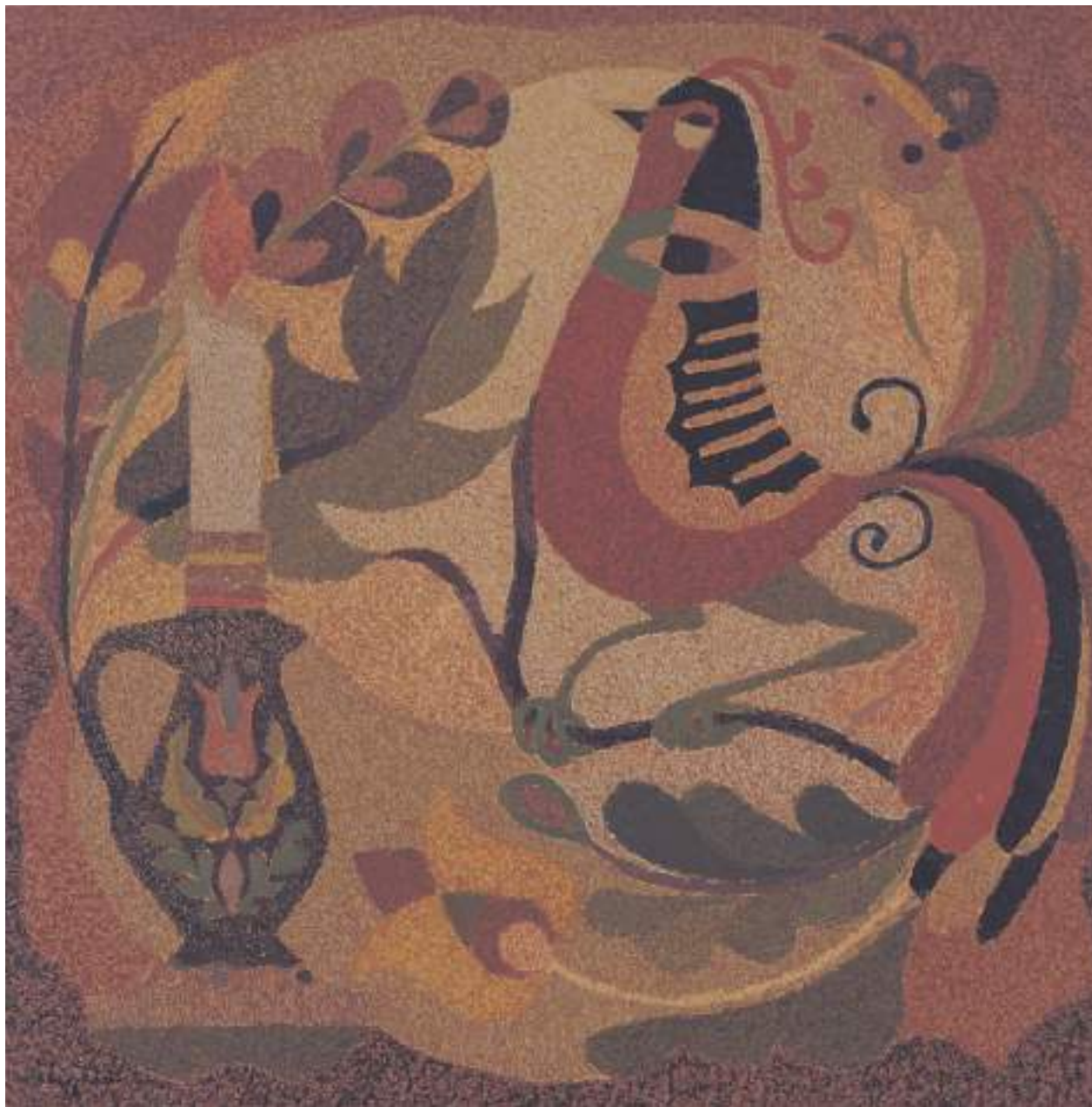

Seara la secui / Este a székelyeknél

59×77 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1972

Atmosferă tomnatică / Őszi hangulat
95×122 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1972

Motive populare transilvănene / Erdélyi népi motívumok

80×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1979

Ocna de Jos / Alsósófalva
80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1980

Vară în Lăzarea / Gyergyószárhegyi nyár

80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1992

Strângători de fân din Lăzarea / Szárhegyi szénagyűjtők
80×100 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1992

Peisaj din Gheorgheni / Gyergyói táj

50×70 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1996

Transilvania iarna / Erdély télen
60×81 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 1999

Cimitirul reformat din Baia Mare / Bányai református temető

60×80 cm / ulei, fibră lemnoasă / olaj, farost / 2001

Mătrici / Nyárádköszvényes
24×37 cm / cariocă, hârtie / filctoll, papír / 1979

Corund / Korond

17×28 cm / linogravură, hârtie / linómetszet, papír / 1982

Stradă din Hajdúhadház / Hajdúhadházi utcarész
15×30 cm / linogravură, hârtie / linómetszet, papír / 1986

Égerházi Imre

pictor / festőművész

1925 – 2001

foto / fotó: Sándor Margit, 1984

Égerházi Imre s-a născut pe data de 1 septembrie 1925 în localitatea Hajdúhadház (Ungaria), fiind urmaș al lui Egerházi Képíró János, un pictor de frescă din Band, din secolul al XVII-lea.

În fragedă copilărie, la începutul anilor 1930 s-a mutat cu părinții la Debrecen, unde mai târziu a studiat la școala liberă de arte plastice, avându-l ca maestru pe pictorul Menyhárt József. Începând cu anul 1962 Égerházi Imre a avut mai bine de o sută de expoziții personale și a participat la peste patru sute de expoziții de grup în Ungaria, în Europa, în Statele Unite ale Americii, precum și în Japonia.

A fost unul dintre membri fondatori ai Taberei Internaționale de Artă din Hajdúböszörmény (1964), unde a lucrat timp de treizeci de ani. De la începutul anilor '70, timp de două decenii a participat la seria de expoziții „Üzemi Tárlatok”, în ultimul deceniu fiind coordonatorul acestor expoziții.

În 1982 a reorganizat și până la sfârșitul vieții a condus Tabăra de Creație din Hortobágy. Sub îndrumarea lui tabăra a devenit cel mai influent atelier din Ungaria, apoi o colonie cu recunoaștere internațională, unde lucrau pictori și artiști fotografi.

De-a lungul deceniilor a edificat comunități artistice unice, deschise, cooptând pictori, graficieni și artiști foto-

grafi maghiari, cărora li s-au alăturat, în număr mare, artiști din toate colțurile lumii. Astfel a conectat regiunile Hajdúság și Hortobágy în fluxul artistic internațional. Datorită activității desfășurate în taberele de creație, respectiv creațiilor sale a fost adesea invitat în tabere de creație din străinătate. În anii '90 în St. Michel din Franța a fost ales președinte onorific al Les Européennes de l'Art en Thiérache.

La răscruce de milenii Égerházi Imre a fost considerat unul dintre maeștri reprezentativi din Câmpia Ungariei. Arta și activitatea lui organizatorică în domeniul artei au fost recunoscute atât în Ungaria, cât și în afara granițelor. Pe parcursul vieții i s-au acordat douăzeci și una de distincții de stat și profesionale. Picturile sale se regăsesc în Casa Memorială Égerházi Imre din Hajdúhadház, în Galeria Națională a Ungariei, în Muzeul Déri din Debrecen, în alte muzee importante din Ungaria și străinătate, în instituții publice și colecții private.

Viața și opera sa sunt prezentate detaliat pe siteul egerhaziimre.hu, unde vă ghidează mai multe mii de fotografii și reproduceri. Pe lângă cataloage, documente, scrierile lui Égerházi Imre și cele despre el, se poate viziona și cerceta și un bogat material video. În secțiunea nouăți se găsesc informații actuale despre expoziții, publicații și evenimente.

**În Tabăra de creație din
Lăzarea /
A Gyergyószerhegyi
Alkotótáborban**

foto / fotó: Balási Csaba, 1993

Égerházi Imre 1925 szeptember elsején született Hajdúhadházon, a 17. században alkotó mezőbándi freskófestő, Égerházi Képíró János kései leszármazottjaként. Kisgyermekként az 1930-as évek elején költözött szüleiivel Debrecenbe, ahol később képzőművészeti szabadiskolában tanult. Mestere Menyhárt József festőművész volt.

Égerházi Imre 1962-től több mint száz egyéni és négyszáz csoportos kiállításon mutatkozott be a nagyvilágnak, amelynek során Magyarországról Európán át, az Egyesült Államokon keresztül egészen Japánig jutottak el a képei.

1964-ben alapító tagja volt a Hajdúböszörményi Nemzetközi Művésztelepnek, ahol harminc éven keresztül dolgozott. A 70-es évek elejétől két évtizeden át résztvevője volt az Üzemi Tárlatok kiállítás-sorozatnak, amit az utolsó tíz évben már ő vezetett.

1982-től újraszervezte, és haláláig irányította a Hortobágyi Alkotótáborot. Irányítása alatt a telep az egyik legbefolyásosabb hazai műhellyé nőtte ki magát, pár éven belül pedig nemzetközileg is elismert kolóniává vált, ahol festők és fotóművészek dolgoztak.

Évtizedeken át egyedülálló, nyitott művészeti közösségeket épített magyar festőkből, grafikusokból és fotósokból, akikhez nagy létszámban csatlakoztak mű-

vészek a világ minden tájáról. Ezzel a Hajdúságot és a Hortobágyot bekapcsolta a művészet nemzetközi vérkeringésébe.

Égerházi Imre a művésztelepeken végzett munkája és festői minősége révén gyakran kapott meghívásokat külföldi alkotótáborokba. A 90-es években a franciaországi St. Michelben a Les Européennes de l'Art en Thiérache tiszteletbeli elnökévé választották.

Égerházi Imrét már az ezredfordulón az Alföld egyik vezető mestereként tartották számon. Művészetét és művészeti szervezőtevékenységét Magyarországon és a határainkon túl is egyaránt elismerték. Élete során huszonegy állami és szakmai kitüntetésben részesült. Képei megtalálhatók a hajdúhadházi Égerházi Imre Emlékházban, az Égerházi család tulajdonában, a Magyar Nemzeti Galériában, a debreceni Déry Múzeumban, különböző jelentős hazai és nemzetközi múzeumokban, közintézményekben, valamint gyűjtőknél.

Életét és életművét részletesen az egerhaziimre.hu weboldal mutatja be, ahol több ezer fotó és festmény reprodukció segít az eligazodásban. Katalógusok, dokumentumok, Égerházi Imre írásai, és a róla szóló írások mellett gazdag video dokumentáció is megtekinthető és kutatható. A hírek szekciójában aktualitások olvashatók kiállításokról, publikációkról és eseményekről.

@Institutul Liszt – Centrul Cultural Maghiar București
www.culture.hu/bucuresti

2025

Editor responsabil / Felelős kiadó:

KÓSA András László

Curatir / Kurátor:

Égerházi Attila, Feledy Balázs

Grafica / Grafika:

Németh Szilvia

Tipar / Nyomtatás:

ORACLER

Expoziția s-a realizat cu contribuția / A kiállítás megrendezését lehetővé tették:

Debrecen Megyei Jogú Város Önkormányzata

Hajdúhadház Város Önkormányzata

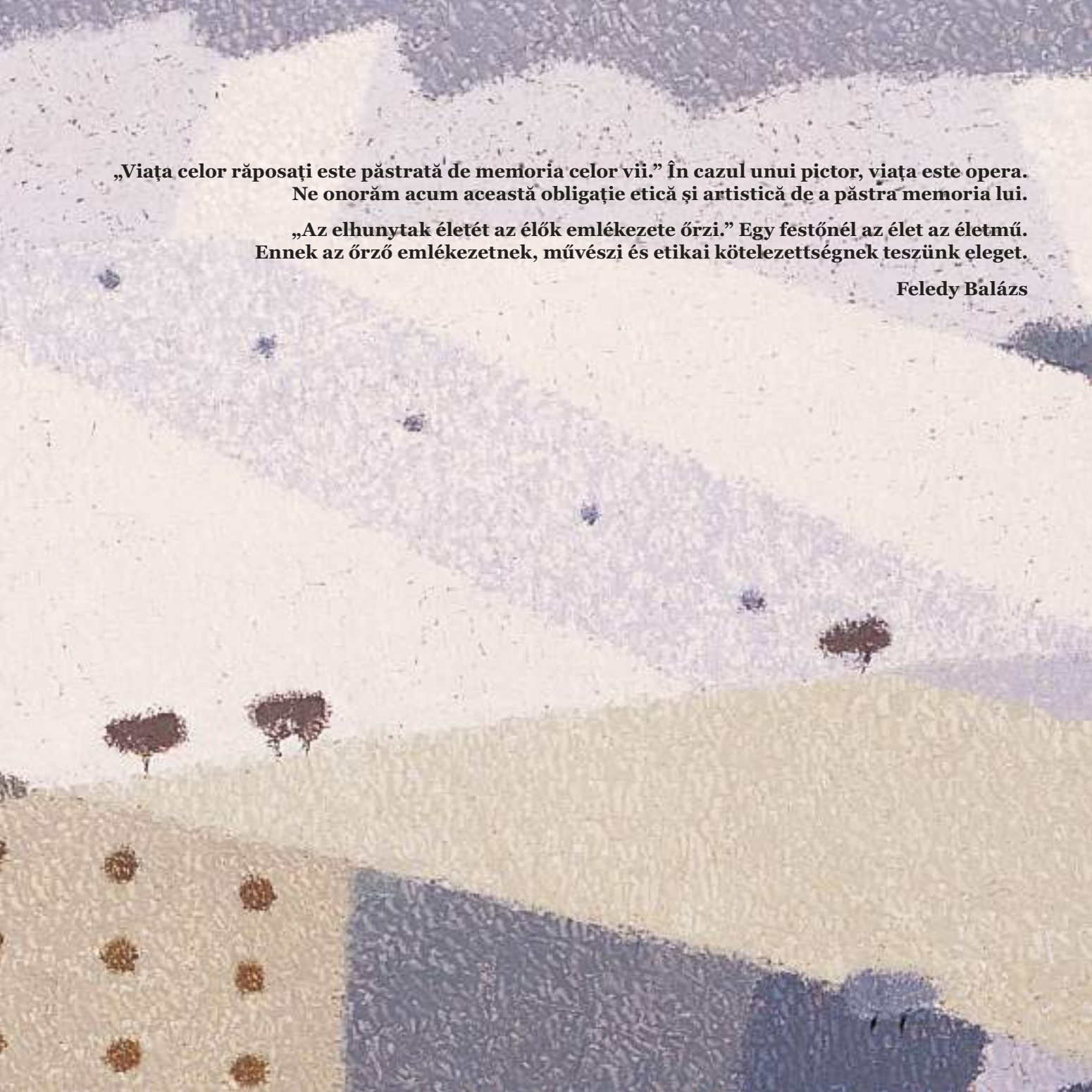
Égerházi Péter

Égerházi Attila

GRAMMY.

modem

**„Viața celor răposați este păstrată de memoria celor vii.” În cazul unui pictor, viața este opera.
Ne onorăm acum această obligație etică și artistică de a păstra memoria lui.**

**„Az elhunytak életét az élők emlékezete őrzi.” Egy festőnél az élet az életmű.
Ennek az őrző emlékezetnek, művészi és etikai kötelezettségnek teszünk eleget.**

Feledy Balázs